

Podstawy bezpieczeństwa pracy

Aldivèr Uitzendbureau "Twoje bezpieczeństwo jest nasza troska"

Spis treści

Wprowadzenie	4
Bezpieczeństwo, zdrowie i ochrona środowiska	5
Odpowiedzialność	5
Raportowanie i sprawozdawczość	5
Środki ochrony indywidualnej	6
Pożary i wybuchy	8
Lad i porządek	8
Ochrona Środowiska	9
Specjalne regoly	9
Dziwiganie i przenoszenie	11
Praca na wysokościach	11
Sprzęt do pracy na wysokościach	12
Rusztowania stojakowe z rur stalowych	12
Rusztowania jezdne	13
Podnośnik koszykowy	14
Drabiny	15
Materiały niebezpieczne	16
Oznakowanie materiałów niebezpiecznych	19
Zasady ogólne	21
Aspekty zdrowotne	21
Dobrowolne okresowe badania pracowników (PAGO)	21
Oznakowanie materiałów niebezpiecznych	22

Słowo wstępne

W tym poradniku znajdują się zasady, które dotyczą zdrowia i bezpieczeństwa wszystkich pracowników Aldiver Uitzendbureau.

Poradnik zawiera ogólnych zasad, także pewne kwestie związane z przepisami prawnymi dotyczącymi warunków pracy i ochrony środowiska. Troska o bezpieczeństwo, zdrowie i środowisko naturalne jest opisana w tej instrukcji bezpieczeństwa.

Wprowadzenie

Bezpieczeństwo, zdrowie i dobro pracowników w trakcie pracy to Dla Adiver Uitzendbureau ważny cele, które realizuje się przede wszystkim przez zapobieganie wypadkom i zachorowaniom pracowników. Pracodawcy i pracownicy mają wyznaczone w tej dziedzinie określone zadania i sprecyzowane obszary odpowiedzialności. Ustawa o warunkach środowiska pracy reguluje obowiązki pracodawcy i pracownika nieodwołalne dla bezpieczeństwa i zdrowego przebiegu pracy, a także zorganizowania przyjemnego stanowiska pracy. Pracodawcy z mocy ustawy są zobowiązani do instruowania pracowników w sprawach związanych z bezpieczeństwem.

Dlaczego zakładamy okulary i rękawice ochronne? Dlaczego przestrzegamy przepisów oraz zasad bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia pracowników? W miejscu pracy spotykam się z różnymi zasadami bezpieczeństwa pracy i ochrony, które czasem wydają się nam uciążliwe. Ich celem jest jednak ochrona zdrowia pracownika i zapewnienie mu bezpieczeństwa w czasie wykonywania pracy. Pracodawca jest ustawowo zobowiązany do zapewnienia bezpieczeństwa środowiska pracy bez ujemnego wpływu na zdrowie pracowników. Od pracownika natomiast oczekuje się, by kierował się zdrowym rozsądkiem i nie stwarzał sytuacji niebezpiecznych dla zdrowia. Pracownik musi też używać udostępnionych mu środków bezpieczeństwa

Moerdijk, listopad 2008

Beveiliging, gezondheid en milieubescherming

Zoals bij elke te verrichten taak en bij elke soort werk is er een specifiek risico. Risico's worden bepaald door de soort werk, de omstandigheden van het werk, de werkwijze en de te gebruiken producten of materialen, die worden vervaardigd of verwerkt. De werkgever en de werknemer moeten het risico zoveel mogelijk beperken en proberen het risico te verminderen. De werkgever en de werknemer moeten het risico zoveel mogelijk beperken en proberen het risico te verminderen. Tijdens het werk moet de werknemer rekening houden met milieubescherming, d.w.z. de wetten die betrekking hebben op werk en milieubescherming.

Aansprakelijkheid

Zoals bij de uitvoering van de werkwijze in de werkomstandigheden aansprakelijk is de werkgever in de eerste plaats. Tot de basiseisen van de werkgever behoren onder andere:
het uitvoeren van een optimale werkwijze in de beveiliging van werk en gezondheid van werknemers. Effectieve beperking van risico's en risico's van schade, het waarborgen van informatie en basiseisen van kennis van risico's op de werkvloer. De basiseisen van de werknemer. De eisen kunnen ook worden teruggevoerd tot één principe – het moet worden gedaan volgens de vastgestelde normen.

De Wet van Arbeid en Milieubescherming (Arbo-wet) voorziet, dat de werkgever en de werknemer samen moeten zorgen voor goede werkomstandigheden. Milieubescherming (PBM) moet worden toegepast, indien het niet mogelijk is de bron van het risico te elimineren.

Reportage en verantwoording

Werkongevallen gebeuren, ondanks het gebruik van alle voorzorgsmaatregelen. Het is echter ook mogelijk, dat er situaties zijn, waarin de werknemer het ongeluk kan vermijden en veilig uit de gevaarlijke situatie kan komen. Het ongeluk wordt gemiddeld, wanneer een ongewenst incident plaatsvindt en iemand gewond raakt of schade wordt aangericht. Schade wordt ook beschouwd als schade aan het natuurlijke milieu. In situaties, waarin bijna een ongeluk plaatsvindt, moet altijd worden gemeld. Het doel van de reportage en de reportage van incidenten is het samenvatten en rapporteren van onveilige situaties en ongelukken.

De werkgever heeft de plicht om ongelukken op de werkvloer te registreren en situaties, waarin bijna een ongeluk plaatsvindt. Daarom is het ook belangrijk om te melden dat de melding is gedaan. Want alleen op dat moment is het mogelijk om te voorkomen dat een soortgelijk incident plaatsvindt. Ongelukken moeten worden gemeld met behulp van een ongelukkaart. Elk bedrijf heeft zijn eigen ongelukkaart. Het melden van een ongeluk aan de Arbeidsinspectie verloopt via het gebruik van een speciale ongelukkaart.

Środki ochrony indywidualnej

Ustawa o warunkach środowiska pracy (Arbo-wet) przewiduje, że pracodawca i pracownik wspólnie powinni dbać o dobre warunki na stanowisku pracy. Środki ochrony indywidualnej (PBM) należy zastosować, gdy nie jest możliwa eliminacja źródła zagrożenia i odseparowania pracownika od zagrożenia. Środki ochrony indywidualnej przeznaczone są do ochrony pracownika przed zagrożeniami związanymi z występowaniem niebezpiecznych lub szkodliwych czynników na stanowisku pracy. Środki ochrony indywidualnej można zastosować, dopiero wówczas, gdy nie jest możliwa eliminacja źródła niebezpieczeństwa, ani zapewnienie zbiorowej i indywidualnej ochrony. Pracodawca powinien zapewnić najbezpieczniejsze metody pracy.

Środki ochrony indywidualnej są udostępniane w przypadku takiej potrzeby, przez Aldiver Uitzendbureau lub zleceniodawcę.

Celem środków ochrony indywidualnej jest ochrona pewnych części ciała. Środki ochrony indywidualnej można podzielić na

- *ochrona słuchu
- *ochrona wzroku
- *ochrona głowy
- *ochrona rąk
- *ochrona stóp
- *ochrona dróg oddechowych
- *ochronna odzież (chroniąca całe ciało)
- *środki ochrony przed upadkiem z wysokości

Ochrona wzroku

Przy pracach nad obróbką metalu lub drewna – przy spawaniu czy szlifowaniu, ale także przy robotach takich jak przycinanie drewna. Można odnieść obrażenia oczu. Środki ochrony wzroku mają za zadanie zapobiegać uszkodzeniom oczu i ich stosowanie jest obowiązkowe podczas wymienionych prac. W zależności od wykonywanych prac, można skorzystać z okularów ochronnych, gogli, osłony twarzy, okularów spawalniczych, przyłbic spawalniczych.

Ochrona stóp

Obuwie ochronne jest przeznaczone do ochrony stóp przed uderzeniem, spadającymi przedmiotami, urazami na skutek upadku, przekłuciem ostrymi przedmiotami lub uwieszeniem stopy. Obuwie ochronne wzmocnione w miejscach narażonych i wyposażonych w stalową płytę w podszewie stanowi najskuteczniejszą ochronę na przekłucie gwoździem, czy przecięcie ostrym przedmiotem. Obuwie jest poza tym wyposażone w podeszwy o dobrej przyczepności do podłoża chroniące przed poślizgiem.

W zależności od zagrożeń występujących na stanowisku pracy podeszwa powinna stanowić ochronę przed olejami i chemikaliami. Wybierając obuwie ochronne należy wziąć pod uwagę zagrożenia, przed jakimi powinny chronić. W wielu firmach obowiązuje nakaz noszenia obuwia ochronnego (zalecane S-2).

Ochrona głowy

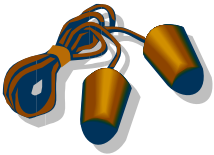
Jeśli występuje ryzyko narażenia się na spadające przedmioty albo upadku z wysokości, obowiązkowo należy założyć kask ochronny, aby zapobiec urazom głowy. W razie ewentualnego uderzenia w głowę, kask przejmuje uderzenie i zmniejsza o 70% jego siłę, z którą przedmiot bez użycia środka ochrony trafiłby w kręgi szyjne. Ważne jest, aby kask wymieniać, co 3 lata, data produkcji znajduje się wewnątrz hełmu. Powodem natychmiastowej wymiany hełmu jest jego uszkodzenie,

ponieważ nie gwarantuje on wówczas ochrony. Metalowe hełmy są zabronione, ponieważ są przewodnikami prądu elektrycznego.

Odzież ochronna

Odzież ochronna jest odzieżą okrywającą lub zastępującą odzież osobistą chroniącą przed zagrożeniem podczas wykonywania pracy. O właściwościach ochronnych stanowi przede wszystkim cecha materiału, z którego jest wykonana. Materiał powinien chronić przed wysoką i niską temperaturą, promieniowaniem i szkodliwymi materiałami.

Ochrona słuchu

Ochrona przed hałasem jest zalecana, gdy hałas w środowisku pracy przekracza granicę 80dB. Gdy poziom hałasu przekracza 80dB(A) pracodawca zobowiązany jest zapewnić środki ochrony słuchu. Gdy hałas osiąga wartość 85 dB(A) zakładanie środków ochrony słuchu jest obowiązkowe.

Poza tym pracodawca powinien zrobić wszystko, aby wyeliminować źródło zagrożenia. Do środków ochrony słuchu zalicza się: uniwersalne zatyczki do ucha, wkładki, plastyfikowane wkładki przeciwhałasowe, nauszники, zatyczki odlewane na miarę.

Tabela: Obniżenie poziomu hałasu

Środek ochrony słuchu	Średni poziom obniżenia hałasu
Uniwersalne zatyczki	15 - 30 dB(A)
Zatyczki piankowe	10 - 15 dB(A)
Zatyczki na pałku	10 - 15 dB(A)
Nauszniki	15 - 30 dB(A)
Zatyczki odlewane na miarę	20 - 25 dB(A)
Kombinacja wkładki z nausznikami	25 - 40 dB(A)

Bardzo dużą rolę przy ochronie słuchu odgrywa również higiena.

Ochrona rąk

Gdy wykonywane są prace stwarzające zagrożenie dla rąk, pracownik powinien nosić rękawice ochronne. Jeżeli narażony jest również na obrażenia przedramion, należy stosować rękawice wyposażone w nakładki lub mankiety okrywające przeguby. Do pracy z niebezpiecznymi materiałami takimi jak oleje, kwasy, ługi, rozpuszczalniki przeznaczone są rękawice chemo odporne. Karta charakterystyki substancji zawiera informacje o rodzaju rękawic ochronnych, do jakich stosowania jest zobowiązany. Przy rąbaniu,

pracach rozbiórkowych i przy obsłudze pil łańcuchowej o napędzie elektrycznym lub ściernicy do skrawania stosuje się rękawice chroniące przed urazami mechanicznymi. Istnieją również rękawice chroniące przed czynnikami termicznymi (gorące lub zimne materiały) oraz przed różnego rodzaju promieniowaniem. W czasie pracy z ostrymi narzędziami należy również nosić rękawice ochronne.

Požary i wybuchy

Poniżej kilka czynników, które mogłyby spowodować pożar:
Spawanie, szlifowanie, cięcie, palenie tytoniu i otwartego ognia
Wymuszanie (np. olejem szmaty)
Nieprawidłowe przechowywanie lub obchodzenie się z substancjami łatwopalnymi
Kable elektryczne itp.

Bardzo ważne jest przed rozpoczęciem pracy podjęcie środków zapobiegawczych, w razie ewentualnego pożaru:

Zapytaj o lokalizację i wymogi w zakresie gaśnic w bezpośrednim otoczeniu (instrukcja stosowania znajdują się w każdej gaśnicy);

Dostęp do gaśnic powinien być zawsze wolny od przeszkód;

Gaśnice używane w czasie pożaru winny być wymienione na nowe;

Droga ewakuacji powinna być zawsze wolna od przeszkód;

Usuń przed rozpoczęciem prac obecne materiały łatwopalne. Jeżeli nie jest możliwe, należy przykryć je kocami gaśniczymi;

Nie używaj ognia w obrębie substancji gazowych

Zapytaj o numery alarmowe oraz w jaki sposób ma być przekazany alarm pożarowy;

W przypadku pożaru należy w pierwszym rzędzie zapewnić sobie bezpieczeństwo i niezwłocznie alarmować o pożarze. Jeżeli przystąpisz do gaszenia pożaru dobierz odpowiedni środek gaśniczy, podchodząc do ognia zgodnie z kierunkiem wiatru i kieruj strumień środka gaśniczego pod spód płomieni. W czasie ewakuacji terenu zagrożonego podporządkuj się poleceniom służby bezpieczeństwa pracy w zakładzie (skrót holenderskiej służby o tej funkcji BHV) i straży pożarnej. Nie używaj windy i uciekaj prostopadle do kierunku wiatru. Schładzaj rany po oparzeniach zimną wodą przez przynajmniej 15 minut.

Lad i porządek

Aldiver stawia wysokie standardy czystości i porządku na miejscu i terenie, gdzie praca jest wykonywana. Praca wykonywana jest bezpiecznie z maksymalną troską o ochronę środowiska.

Dlatego oczekujemy, iż każdy w pełni spełniać będzie następujące zasady.

Po wykonanej pracy każdy powinien własne miejsce pracy pozostawić w czystości i porządku. Bezpośredni przełożony zadbać o to, aby jego dział był czysty.

Chodniki, drogi, schody, korytarze, drzwi, itp. powinny być wolne od przeszkód.

Przeszkody, które nie mogą być usunięte powinny być specjalnie oznakowane.

Rozlany olej i / lub substancje chemiczne powinny być wyczyszczone natychmiast.

Odpady muszą być składowane w odpowiednich pojemnikach.

Podczas przechowywania luźnych elementów na zewnątrz budynków, należy wziąć pod uwagę zmieniające się warunki pogodowe (np. burza).

Stołówka, toalety powinny być zawsze czyste i higieniczne.

Ochrona Środowiska

Każdy pracownik jest odpowiedzialny za zbieranie odpadów, które produkuje, ponieważ każdy osobiście odpowiedzialny jest za ochronę środowiska.

W przypadku zagrożeń dla środowiska pracownik powinien dbać o to, aby zanieczyszczenie w pierwszej fazie zatrzymać, następnie podjąć środki w celu stabilizacji zanieczyszczenia, a następnie zadba o to, aby zanieczyszczenie zostało usunięte. Odpady chemiczne, takie jak oleje, smary, aerozole itp., z naszego biura powinny być oddane do wyspecjalizowanych firm w celu ich zutylizowania.

Pamiętaj zawsze poprzedzają ewentualne zagrożenia dla środowiska, pracy może pociągać za sobą.

Specjalne regoly

Narzędzia ręczne z napędem elektrycznym

Prąd elektryczny, z którego korzysta się w trakcie użytkowania narzędzie o napędzie elektrycznym stwarza duże zagrożenie. Groźne są też części narzędzi takie, jak na przykład ruchoma piła pilarki tarczowej.

Prąd elektryczny stwarza dwójakie zagrożenie: można ulec porażeniu prądem, a w bardziej poważnym przypadku ulec porażeniu prądem ze skutkiem śmiertelnym. Poza tym osoby obsługujące elektronarzędzia narażone są na obrażenia w wyniku spięcia elektrycznego powstającego w samej maszynie lub jej częściach. Podczas spięcia, a także w czasie wyłączenia i włączania do prądu. Natomiast przy używaniu szczotki węglowej mamy do czynienia z wyładowaniami iskier, które w kontakcie z znajdującymi się w pobliżu palnym gazem mogą wywołać pożar lub wybuch.

Inne zagrożenia stwarzają przewody będące stałym elementem wyposażenia elektronarzędzi. Można się o nie potknąć i przewrócić. Należy, zatem zabezpieczyć przewody tak, aby koledzy w pracy się nie potknęli i nie przewrócili.

Istnieją dwie grupy sprzętu o napędzie elektrycznym

- sprzęt pracujący pod napięciem 220/240 volt (z podwójną izolacją)
- sprzęt pracujący pod bezpiecznym, bardzo niskim napięciem (maksymalnie 50 volt napięcia przemiennego lub 120 volt napięcia stałego)

Elektonarzędzia podłączone do gniazdka bez styku ochronnego zwykłej sieci elektrycznej powinny być wyposażone w podwójną izolację elektryczną. Podwójna izolacja oznacza, że urządzenie zostało wykonane w taki sposób, by uniemożliwić pojawienie się napięcia rażenia. Oprócz normalnie stosowanej izolacji otuliny silnika i okablowania, także metalowe części zewnętrzne silnika wyposażone są osłub lub kolo zębate z tworzywa sztucznego. Normalna izolacja elektryczna może też zostać szczególnie wzmocniona.

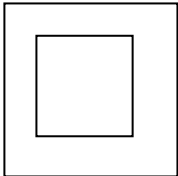
Przy obsłudze elektronarzędzi o (normalnym) napędzie elektrycznym należy przestrzegać poniższych zasad bezpieczeństwa:

- Sprzęt powinien być utrzymany w stałej sprawności technicznej i należy okresowo przeprowadzać kontrole zużycia i przydatności sprzętu
- Narzędzia nie mogą wykazywać żadnych usterek. Nie wolno używać uszkodzonych przewodów.
- Należy pracować używając prądu pod niskim napięciem, lub też narzędzia powinny być wyposażone w podwójną izolację. Sprzętu z podwójną izolacją nie można uziemiać. Pracując pod niskim napięciem można uniknąć porażenia prądem na skutek pomyłkowej czynności. Należy poza tym zwracać szczególną uwagę na niekorzystne warunki pracy (wilgotne otoczenie, zła fizyczna kondycja, silne pocenie się), bowiem wówczas nawet pod niskim napięciem, możliwe jest wystąpienie obrażeń. Jeśli musisz pracować w takich warunkach, podejmij dodatkowe środki bezpieczeństwa.

- W przypadku konieczności pracy w pomieszczeniach, gdzie może występować

zagrożenie wybuchem, powinno używać się narzędzi beziskrowych i zabezpieczonych.

- Przewody nie mogą leżeć w poprzek drogi przejścia i zwisać z rusztowań.
- Przedłużacz bębnowy można przeciążać do poziomu dopuszczalnej mocy podanej w instrukcji obsługi.
- Rozwiń całkowicie przedłużacz bębnowy, gdy kończysz prace, aby zapobiec zagrożeniu pożarowemu, które występuje, gdy rozgrzany przedłużacz znajduje się w formie zwiniętej.

Ilustracja: Symbol podwójnej izolacji

Na koniec w skrócie główne punkty dotyczące korzystania z urządzeń elektrycznych:

- Wybierz odpowiednie narzędzie (bezpieczne napięcie / podwójna izolacja);
- Zapoznaj się z instrukcją;
- Sprawdź obecność ważnej naklejki kontroli bezpieczeństwa;
- Sprawdź czy urządzenie i przewód nie są uszkodzone;
- Upewnij się, że zabezpieczenia są w porządku;
- Upewnij się, że elektronarzędzia są suche;
- Zwracać uwagę na położenie kabli (kwasy, oleje, woda);
- Przedłużacz musi również spełniać wymogi;
- Stosuj odpowiednie środki ochrony indywidualnej (oko - słuch);
- Po użyciu wyciągnij wtyczkę - nie za przewód - z gniazdka;

Narzędzia akumulatorowe są coraz bardziej popularne. Narzędzie to jest oparte na baterii, które można ładować z sieci elektrycznej. Zaletą tego narzędzia jest to, że nie ma kabli, które stwarzają zagrożenia. Jeśli akumulator jest uszkodzony, należy go wymienić. Zużyty akumulator jest odpadem chemicznym i powinny być zniszczone zgodnie z zasadami ochrony środowiska.

Dźwiganie i przenoszenie

Dźwiganie i przenoszenie

O dźwiganiu/podnoszeniu mówimy, gdy przedmiot uchwycony jest w obie ręce, a następnie przemieszczany bez użycia mechanicznego wspomaganie oraz chodzenia. O przenoszeniu mówimy, gdy przedmiot w kierunku poziomym przemieszczany jest przez człowieka bez użycia mechanicznego wspomaganie.

Podczas przemieszczania i przenoszenia występuje często poważne obciążenie fizyczne. Do obciążenia fizycznego dochodzi przy lekkich oraz ciężkich pracach. Praca może być wykonywana w pozycji siedzącej oraz stojącej, przy czym aktywowane są mięśnie. Przy wysiłku fizycznym aktywowany jest cały układ mięśniowo - szkieletowy, kości, ścięgna, stawy torebki stawowe oraz mięśnie.

Specyficzna forma wysiłku fizycznego jest podnoszenie ciężkich przedmiotów. Osoba pracująca w budownictwie często w ciągu dnia przenosi 12000kg cegieł oraz innych materiałów. To zwiększa ryzyko wypadku. Schorzenia układu mięśniowo – szkieletowego są ogromnym problemem społecznym, na te schorzenia wydawane są rocznie miliony euro.

Ustawa nie ogranicza maksymalnego obciążenia podczas podnoszenia lub przenoszenia. Norma ta została jednak ustalona przez Inspekcję Pracy (Arbeidsinspectie) i wynosi ona 25 kg, . W niektórych zbiorowych układach pracy (CAO) norma ta wynosi 22 kg (Np. budownictwo).

Zasady prawidłowego dźwigania i podnoszenia:

- Należy zachować prosty kręgosłup i zginać kolana
- Trzeba unikać sięgania po ciężar: trzeba trzymać go jak najbliżej ciała
- Należy zadbać o to, aby przenoszony obiekt nie miał ostrych części
- Należy nosić środki ochrony osobistej (PBM) – buty robocze oraz rękawice.
- Dbaj ład i porządek na miejscu pracy, to zapobiegnie potknięciom.

Praca na wysokościach

Prace na wysokościach podlegają surowym przepisom regulującym celem zminimalizowania zagrożenia wypadkowego. Pracodawcy są zobowiązani do wyposażenia pracowników w sprzęt spełniający surowe wymagania bezpieczeństwa i dokonywania kontroli bezpieczeństwa pracy.. Ustawa o warunkach środowiska pracy określa, że groźba upadku zachodzi przy wykonywaniu prac na wysokościach 2,5 metra, lub wyżej, nad poziomem terenu zewnętrznego lub poziomu podłogi pomieszczenia zamkniętego. Jako punkt wyjścia przyjmuje się tutaj wzrost stojącego człowieka)mierzony od poziomu stop'. Prace wykonywane na wymienionej wysokości lub powyżej niej, podlegają szczególnym przepisom i wymagają podjęcia szczególnych środków zabezpieczających. Przy pracach tego rodzaju należy zapewnić bezpieczeństwo rusztowań, balustrad i podestów. Pracowników należy zaś zabezpieczyć przed upadkiem wyposażając konstrukcje w siatki ochronne, a balustrady w poręczce. Pracownik ma obowiązek stosowania środków ochrony indywidualnej (PBM):Obuwie ochronne, kask ochronny, sprzęt chroniący przed upadkiem. Gdy siła wiatru przekracza 6 stopni w skali Beauforta

(chodzi tu o sile wiatru w miejscu wykonywania pracy), zabronione jest używanie konstrukcji do pracy na wysokości.

Sprzęt do pracy na wysokościach

Ponieważ sprzęt do pracy na wysokościach podlega ustawie o towarach, dostawca jest odpowiedzialny za jakość techniczna sprzętu.

Sprzęt do pracy na wysokościach, powinien zawierać:

- oznaczenie typu;
- nazwę i adres dostawcy;
- instrukcja w języku użytkownika;
- datę produkcji.

Użytkownika jest zobowiązany do używania sprzętu w bezpieczny sposób. Pracownik powinien zawsze sprawdzić czy sprzęt spełnia wymogi, czy nie jest zużyty lub uszkodzony.

Rusztowania stojakowe z rur stalowych

Wyłącznie dyplomowanemu pracownikowi wolno wznosić, budować i przebudowywać struktury stojakowych rusztowań z rur stalowych. Po zakończeniu robot montażowych, przeprowadzana jest kontrola stanu technicznego całego rusztowania i przy każdym wyjściu na rusztowanie umieszczona zostaje tabliczka z kieszonką, do której wkłada się zieloną kartę charakterystyki technicznej rusztowania. Zawiera ona wszystkie parametry rusztowania przede wszystkim informacje o dopuszczalnej wielkości obciążenia pomostów. Do pracy na rusztowaniu można przystąpić dopiero, gdy konstrukcja wyposażona jest w tabliczki z włożonymi w kieszonki zielonymi kartami charakterystyki technicznej. Czerwona etykieta oznacza, że na rusztowanie nie wolno wejść.

Poniższe zalecenia obowiązują przy bezpiecznej pracy na rusztowaniach stalowych stojących:

- Nie wolno wprowadzać zmian w konstrukcji rusztowania.
- Utrzymuj rusztowania w porządku i nie pozostawiaj tam narzędzi i materiałów
- Nie używaj drabin i schodków na rusztowaniach. Jedynie pomocnicze rusztowanie wysokości max.0,5 metra jest dozwolone, pod warunkiem, że dostosowana zostanie wysokość poręczy w tym miejscu.
- W razie zauważenia usterek w rusztowaniu, należy wyjąć z kieszonki tabliczki dokumentacja techniczna. Pod nią umieszczony jest tekst "rusztowanie nie jest gotowe do użytku. Dokumentację techniczną należy złożyć u przełożonego i ostrzec kolegów w pracy o zaistniałej sytuacji.
- Nie rozsypuj na śliskich zamrożonych rusztowaniach soli lub piasku. Usuń śnieg przed przystąpieniem do pracy.
- Nie stosuj środków absorpcyjnych, jeśli na deskach pomostu znajdują się olej lub farba.
- Przestrzegaj podanej dokumentacji, technicznej dopuszczalnej wielkości obciążenia rusztowania.

Rusztowania jezdne

Przy krótkotrwałych pracach na wysokościach wykorzystuje się często rusztowania jezdne. Są one wykonane z aluminium, materiału lekkiego, ale przy tym też mniej stabilnego. Należy, więc z dużym ostrożnością montować rusztowania jezdne, a także zabezpieczać ich stabilność podporami lub kotwami.

Obowiązujące zasady bezpieczeństwa pracy na rusztowaniach jezdnych:

- sprawdź czy kolka zabezpieczone są hamulcami
- Wchodź od strony wewnętrznej na rusztowanie jezdne
- Materiały i narzędzia wciągaj na rusztowanie za pomocą liny
- Nie stawiaj nigdy stopy na poprzeczkach przekątnych rusztowania. Mogą one ulec wygięciu, co obniża stabilność rusztowania.
- Utrzymuj pomosty rusztowania w porządku i czystości
- Gdy siła wiatru przekracza 6 stopni w skali Beauforta zabroniona jest praca na rusztowaniach jezdnych.

Przy przemieszczaniu rusztowań jezdnych należy przestrzegać poniższych zasad:

- Jeśli rusztowanie przesuwane jest w pomieszczeniu zamkniętym, należy je rozmontować do wysokości 8 metro. Dopuszczalne jest, zatem przesuwanie rusztowania o wysokości 8 metro.
- W czasie przemieszczania stabilizatory bez kółek powinny być umieszczone w pozycji jak najbliższej poziomemu podłożu. Jeśli stabilizatory są wyposażone w kolka, kolka powinny zostać pozostawione na podłożu.
- Nie można dopuścić do przesuwania się pozycji elementów wspornych i wysięgników w konstrukcji rusztowania w czasie jego przemieszczania.
- Podczas przemieszczania rusztowania nikomu nie wolno przebywać na rusztowaniu.
- Podłoże, na którym rusztowanie stoi, powinno być równe i poziome. Jeżeli podłoże nie jest równe lub wystarczająco twarde, trzeba uzdatnić podłoże. Skorzystaj na przykład z szyny U-kształtnej.

Podnośnik koszykowy

Podnośnik koszykowy wykorzystuje się w celu transportowania ludzi na miejsca znajdujące się na wysokościach. Podnośniki koszykowe stosuje się, gdy nie można użyć rusztowania.

Wszelkimi sposobami należy zapobiegać przewróceniu się podnośnika koszykowego. O ile konieczne, trzeba podjąć szczególne środki bezpieczeństwa, aby uniknąć przewrócenia np. Przez stosowanie podpór.

Poniższe zasady obowiązują przy bezpiecznej pracy na podnośnikach koszykowych:

- Personel do pracy z podnośnikiem koszykowym należy specjalnie przeszkolić.
- Na podnośniku powinna znajdować się tablica świadcząca o uzyskaniu decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia, z informacją o najwyższym dopuszczalnym obciążeniu.
- Instrukcja obsługi, dziennik obsługi oraz jasne wskazówki obsługi urządzenia powinny zawsze znajdować się przy urządzeniu.

Należy przestrzegać poniższych zasad bezpieczeństwa pracy na podnośniku koszykowym.

- Ustaw podnośnik poziomo na równym podłożu.
- Stosuj obowiązkowo na podnośniku koszykowym szelki bezpieczeństwa współpracujące z aparatem bezpieczeństwa przymocowanym do kosza.
- Powyżej 25 metrów wysokości pracy obowiązkowo jest posługiwanie się radiokomunikacją aparatura przenośna.
- Podczas korzystania z podnośnika koszykowego w pracującej fabryce, prace muszą być monitorowane z dołu przez członka brygady transportowej. Jego zadanie polega na ostrzeganiu operatora kabiny i kontrolowaniu ruchu w fabryce.
- Podnośnik koszykowy z własnym napędem może jeździć wyłącznie z podniesionymi podporami, maszt powinien być opuszczony, a kosz powinien znajdować się w stanie neutralnym
- Gdy siła wiatru przekracza 6 stopni w skali Beauforta zabroniona jest praca na podnośnikach koszykowych.

Drabiny

Drabiny wykorzystywane są do wejścia na wyżej umieszczone miejsce pracy, aby dokonać tam kontroli lub wykonać lekkie i krótkotrwałe drobne roboty. Stosowanie drabin jako stanowiska pracy na wysokości należy maksymalnie ograniczyć. Dozwolone jest wyłącznie korzystanie z nich w tym celu, jeśli środki pracy są w sposób uzasadniony niedostępne.

Zasada jest że pracownik musi stać na wysokości poniżej 7.5 metra. Drabina może być używana jedynie do prac krótkotrwałych o niskim stopniu zagrożenia (maksymalny czas stania 4 godziny) Użyta siła musi mieć wartość poniżej 100 (Niutonów) (10kg)

Oto zasady prawidłowego posługiwania się drabiną:

- Korzystając z drabiny należy sprawdzić jej stan techniczny oraz jej ustawienie. W tym celu pomoc mogą stanowić następujące pytania:
- Czy drabina ustawiona jest na podłożu twardym i równym?
- Czy drabina ustawiona jest tyłem do przodu i czy do góry nogami?
- Czy drabina metalowa jest ustawiona w odległości przynajmniej 2,5 metra od urządzeń pod napięciem?

Należy używać, o ile jest to możliwe, drabiny z izolacją (z drewna lub tworzywa sztucznego)

- Kąt nachylenia drabiny w stosunku do położenia powinien wynosić około 75 stopni.
- Jeśli przeznaczeniem drabiny jest umożliwienie dojścia do danego miejsca pracy, drabina powinna wystawać przynajmniej 11 metrów ponad powierzchnię, na którą prowadzi. Nie jest to konieczne, jeśli zapewnimy w inny sposób bezpieczeństwo wchodzenia na drabinę, przydatne w tym mogą być uchwyty lub specjalne siatki przyłączone do elementów nośnych konstrukcji.
- Pracownikowi korzystającemu z drabiny nie wolno samemu jej reperować. Należy oddać do naprawy specjalście..
- Maksymalny dystans między dolnym a górnym punktem podpory drabiny nie powinien przekraczać 10m.
- Szerokość rozwarcia ramion drabiny rozstawnej powinna być wystarczająca. Projektując drabinę producent ustala dopuszczalną szerokość rozstawu.
- Osoba wchodząca na drabinę i schodząca z niej powinna być zwrócona do niej twarzą a nie plecami.
- Wchodzenie na drabinę i schodzenie z niej powinno odbywać się po jednym szczeblu, ustawiając na nim obie nogi. Nie wolno stawiać nogi na okuciu lub krawędzi – drabina może ulec przesunięciu.
- Można zapobiec poślizgnięciu się na drabinie utrzymując ją w czystości. Dlatego trzeba usuwać z niej farbę, błoto, śnieg lub olej.
- Zabronione jest przemieszczanie drabiny, gdy ktoś na niej przebywa.
- Nie wolno wychylać się stojąc na drabinie i sięgać rękami w miejsca oddalone (mniej więcej 1 długość ręki)
- Gdy siła wiatru przekracza 6 stopni w Beauforta zabronione jest używanie drabin.
- Nie wolno stawać równocześnie dwóm osobom na jednej drabinie.

Materiały niebezpieczne

Materiały niebezpieczne stanowią, jak nazwa wskazuje, zawsze potencjalne źródło zagrożenia dla zdrowia i środowiska naturalnego. Innymi słowy, praca z nimi stwarza zagrożenia. Rozdział ten poświęcony jest problematyce materiałów niebezpiecznych. Podajemy zasady ich identyfikowania i zagrożenia, na które szczególnie należy uważać. W zakładzie powinna być zawsze dostępna informacja na temat używanych tam materiałów niebezpiecznych.

MATERIALY NIEBEZPIECZNE

Na świecie występują tysiące różnych materiałów niebezpiecznych, o mniej lub bardziej niebezpiecznych właściwościach.

Materiały niebezpieczne stanowią potencjalne źródło zagrożenia dla zdrowia.

Materiały niebezpieczne dzieli się na następujące klasy pod względem rodzaju zagrożenia.

- Materiały toksyczne: trujące i bardzo toksyczne
- Materiały palne: skrajnie łatwo palne i wysoce łatwo palne
- Materiały żrące (korozyjne)
- Materiały o właściwościach utleniających
- Materiały o właściwościach wybuchowych
- Materiały radioaktywne
- Materiały niebezpieczne dla środowiska naturalnego

Każdy z wymienionych materiałów niebezpiecznych można zaklasyfikować do kilku różnych klas. A zatem rozcieńczalnik jest materiałem łatwopalnym, a jednocześnie toksycznym. Zgorzenia materiału niebezpiecznego powinny być z łatwością w każdej sytuacji możliwe do zidentyfikowania. Dlatego znajdujące się w handlu, zbiorniki, naczynia i opakowania służące do przechowania niebezpiecznych materiałów muszą być oznakowane prawidłowymi nalepkami. Istnieją dwa rodzaje nalepek. Ustawa o materiałach niebezpiecznych dla środowiska naturalnego (skrót holenderski WMA) określa, że opakowania powinny być opatrzone czworokątnymi znakami ostrzegawczymi. Prawodawstwo dotyczące ruchu drogowego wymaga, aby transport materiałów niebezpiecznych odbywał się pojazdami wyposażonymi w wymagane tablice ostrzegawcze. Pojemniki użytkowe zawierające małe ilości niebezpiecznych materiałów SA również oznaczone w wymagany sposób obowiązującymi znakami ostrzegawczymi.

Istniejące materiały niebezpieczne występują w trzech różnych postaciach.

- W postaci ciał stałych, Np. Drewno , papier, cząsteczki kurzu w dymie
- W postaci cieczy, Np benzyna, terpentyna, woda , kropelki płynu
- W postaci gazu Np gaz ziemny, tlen LPG, acetylen

Materiały niebezpieczne występują w postaci ciał stałych, cieczy lub gazu. Postać substancji nie mówi wiele o przynależności do ewentualnych klas szkodliwych substancji pod względem rodzaju zagrożenia. Gazy mogą narazić na niebezpieczeństwo nawet, gdy nie należą do żadnej klasy, dany gaz może, bowiem przedostać się do powietrza i

wyprzeć z niego tlen. Zachodzi wówczas niedobór tlenu w organizmie, w skutek, czego można stracić przytomność.

Materiały szkodliwe wnikają, lub mogą być wprowadzone do organizmu czterema drogami:

- Przez skórę
- Droga doustna (przewód pokarmowy)
- Przez nos (układ oddechowy i błony śluzowej)
- Bezpośrednio do układu krwionośnego (przez otwartą ranę)

Wchłanianie przez skóre:

Stopień wchłonięcia substancji przez skóre jest proporcjonalny do łatwości, z jaką rozpuszcza się ona w tłuszczach skóry. Jeśli to nastąpi, substancja przenika łatwiej przez skóre do organizmu. Gdy na przykład myjesz ręce benzyna, rozpuszcza ona tłuszcze w skórze, przez co się wysusza, a substancja dostaje się do organizmu. Substancje płynne wchłaniają się przez powierzchnie ochrona skóry. Użycie środków ochrony indywidualnej może zapobiec przedostaniu się substancji przez skóre do organizmu.

Wchłanianie droga doustna

Połykając płyn, lub substancje w postaci stałej, może ona drogą doustną przedostać się do żołądka i jelit (przewód pokarmowy) i wywołać szkodliwe skutki. Jesteś narażony na takie ryzyko, gdy do pracy z niebezpiecznymi materiałami, spożywasz pokarm wcześniej nie myjąc dokładnie rąk. Wchłanianiu drogą doustną substancji niebezpiecznych można zapobiec, spożywając posiłki w czystym pomieszczeniu, zdejmując zabrudzone ubrania i myjąc dokładnie ręce i twarz.

Wchłanianie przez nos (układ oddechowy i błony śluzowe)

Gazy są łatwo wchłaniane nosem. Substancje w postaci ciał stałych i postaci płynnej mogą jednak również przedostać się przez układ oddechowy do organizmu. Płyny mogą przecież występować w powietrzu w formie małych cząsteczek (mgła), a ciała stałe mogą przedostawać się do organizmu w postaci drobnego pyłu. Używanie odpowiednich środków ochrony układu oddechowego może zapobiec przeniknięciu substancji do organizmu.

Wchłanianie bezpośrednio do układu krwionośnego

Gdy skóra ulega uszkodzeniu, substancje szkodliwe mogą dostawać się bezpośrednio do układu krwionośnego. Rany szarpane tworzą większą powierzchnię uszkodzoną, umożliwiającą wchłonięcie większej ilości substancji szkodliwej. Nadeptanie na pokryty rdzą gwoździe może się również bardzo źle skończyć.

Charakterystyka niektórych (innych) materiałów niebezpiecznych

Oprócz wymienionych materiałów występuje więcej klas materiałów niebezpiecznych takie jak kancerogenne (rakotwórcze) i mutagenne (powodują wady dziedziczne u nienarodzonego płodu).

Często występujące materiały niebezpieczne

- Rozpuszczalniki organiczne to ciecze potrzebne do rozpuszczania innych substancji. Wytwarza się je zwykle z ropy naftowej. Jest to substancja łatwopalna o trujących właściwościach (benzyna używana do mycia, terpentyna, rozcieńczalnik). Rozpuszczalniki z łatwością wdychamy, a ponadto wchłaniają się przez skóre do krwi. Stwarzając zagrożenie pożarowe i niebezpieczeństwo wybuchu oraz podrażniają oczy, nos, gardło i płuca. Mają też właściwości odparzające. Narażenie na wysokie stężenie prowadzi do utraty przytomności. Rozpuszczalnik pozbawia skóre ochronnych tłuszczów i

mogą także oddziaływać na centralny układ nerwowy (miedzy innymi na mózg).

Praca z rozpuszczalnikiem jest bezpieczna gdy będziemy stosować się do poniżej podanych zaleceń:

- unikać ognia i iskier oraz nie palić papierosów
- należy zapewnić dostateczną wentylację
- należy stosować środki ochrony indywidualnej takie jak rękawiczki, okulary zabezpieczające lub maskę zabezpieczającą drogi oddechowe.

- Związki cykliczne są często stosowane w przemyśle. Mają właściwości rakotwórcze (benzyna fenol, cykliczne związki ksylenu).

Benzyna i fenol to trujące i wchłaniane przez drogi oddechowe substancje. Benzyna ponadto ma właściwości rakotwórcze.

- Tlenek węgla. Jego źródłem są gazy powstające w warunkach niecałkowitego spalania. Proces zachodzi, gdy w powietrzu występuje niedobór tlenu, z czym mamy do czynienia w przypadku źle działających pieców grzewczych, silników spalinowych, dmuchawy ciepłego powietrza itp. Tlenek węgla jest bardzo niebezpieczny, ponieważ nie jest dostrzegalny gołym okiem, ani też nie posiada zapachu i smaku. Jest to gaz o właściwościach łatwopalnych i wybuchowych. Jego trujące działanie polega na wiązaniu się z hemoglobina przez wypieranie tlenu z krwi, co prowadzi do niedotlenienia. Tlenek węgla jest lepiej wchłaniany do krwi niż tlen. Gdy do krwi dostaje się tlenek węgla, tlen nie ma szans, a ofiara umiera na skutek niedotlenienia.

- Metale ciężkie to między innymi ołów, cynk, kadm, aluminium, rtęć. Metale są szczególnie toksyczne w postaci oparów. Uwalniane opary z drobin rtęci podczas podgrzewania mają właściwości toksyczne, z czym mamy do czynienia w czasie spawania metali.

Praca z metalami ciężkimi jest bezpieczna gdy będziemy stosować się do poniżej podanych zaleceń:

- należy zapewnić odpowiednią wentylację i odprowadzanie powietrza.
- należy stosować środki ochrony indywidualnej takie jak maski zabezpieczające drogi oddechowe, specjalne ubrania, rękawiczki, okulary zabezpieczające.
- należy konsultować się z koordynatorem służby ochrony zdrowia i środowiska naturalnego w zakładzie lub koordynatorem Służb ds. Warunków środowiska pracy (Arbo-diens).

- Azbest odnosi się do sześciu minerałów włóknistych o działaniu rakotwórczym. Azbest może wniknąć do organizmu przez drogi oddechowe. Włókna azbestu uwalniają się podczas poddawania materiału zawierającego azbest obróbce takiej jak płomienie, czy też prace przy rozbiórce. Włókna przenikają do płuc. Włókna azbestu nie są widoczne gołym okiem, a także nie posiadają zapachu. Włókna azbestu powodują rozwój takich chorób jak rak płuc albo pylica azbestowa. Nowotwory spowodowane azbestem są nieuleczalne. Od 1 lipca 1993 roku zakazane jest stosowanie, przerabianie, obrabianie i magazynowanie azbestu i produktów zawierających azbest. Azbest wolno usuwać wyłącznie wyspecjalizowanym przedsiębiorstwom.

Oznakowanie materiałów niebezpiecznych

Opakowanie niebezpiecznego materiału oznacz się, podając następujące informacje:

- nazwa chemiczna substancji
- nazwa i adres producenta lub dostawcy
- klasę zagrożenia, do której dany materiał należy wraz z odpowiednimi symbolami
- informacja pod symbolem R (pierwsza litera angielskiego słowa: risk oznaczającą ryzyko) – to określenie dotyczące zagrożenia danej substancji, np. łatwopalne lub szkodliwe przy wdychaniu.
- informacja pod symbolem S (pierwsza litera angielskiego słowa: safety oznaczające bezpieczeństwo) zawiera zalecenia bezpiecznego użycia materiału, podaje jak należy bezpiecznie obchodzić się z materiałami, np.: przechowywać w zamkniętym opakowaniu, nie palić.

Zgodnie z ustawą o oznakowaniu towarów w połączeniu z przepisami bezpieczeństwa i ochrony środowiska, która wyróżnia 14 grup materiałów niebezpiecznych, opakowanie materiałów niebezpiecznych powinno zaopatrzone być w etykietę. Etykieta substancji niebezpiecznych powinna być w języku użytkownika, powinna być dobrze widoczna oraz czytelna, ponadto powinna ujmować, do której z czternastu grup przynależy. Etykiety powinny znajdować się na każdym opakowaniu, bez względu na wielkość czy też objętość.

Etykieta musi zawierać:

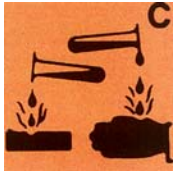
- nazwę substancji
- symbol lub symbole niebezpieczeństwa;
- szczególne niebezpieczeństwa (R-zdania);
- informacje bezpieczeństwa (S-zdania).

Symbol lub symbole niebezpieczeństwa

Materiały szkodliwe i uczulające

Materiały szkodliwe i uczulające są niebezpieczne przy wdychaniu oparów, połyknięcia lub kontakcie ze skórą. Jako przykład mogą posłużyć utleniacz, amoniak (roztwór wody i amoniaku). Podczas stosowania tych materiałów należy chronić skórę, oczy i śluzówki.

Materiały żrące

Do grupy tej należy duża ilość różnych substancji o mniej lub bardziej groźnych właściwościach. Cecha charakterystyczna materiałów żrących jest nie tylko szkodliwe oddziaływanie na człowieka (jego skóre, oczy, płuca). Również powierzchnia materiału ulega w procesie zetknięcia z nim zniszczeniu.

Materiały łatwopalne

Materiały łatwopalne nazywa się czasem skrajnie lub lekko zapalnymi. Istnieje bardzo duża ilość materiałów łatwopalnych, i większość ludzi wie, na czym polega zagrożenie przez ich zdolność do błyskawicznego zapalania się. Niewielkie przeoczenie czy uchybienie w obchodzeniu się z materiałem skończyć się może pożarem, a czasem nawet wybuchem.

Materiały wybuchowe

Dotyczy to substancji, które w kontakcie z płomieniami mogą ulec eksplozji, a także substancje, które są wrażliwe na wstrząsy lub tarcie.

Materiały utleniające

Materiały utleniające zazwyczaj nie są łatwopalne, ale wykazują zdolność do silnej reakcji chemicznej z materiałami łatwopalnymi, wyzwalając przy tym tlen, co wzmacnia zagrożenie pożarowe.

Materiały toksyczne

Każda substancja jest w zasadzie toksyczna. Jej szkodliwość determinuje stopień toksyczności i dawka przyjętej substancji.

Zasady ogólne

Poniżej podane są ogólne zasady jakich powinien przestrzegać każdy pracownik Aldiver Uitzendbureau.

Mały pracownik zobowiązany jest do noszenia środków ochrony osobistej (PBM) w przypadku gdy są one zalecane/wymagane. Pracownik zobowiązany jest również do właściwego użytkowania oraz utrzymania środków ochrony osobistej, (PBM).

W przypadku, gdy środki ochrony osobistej (PBM) nie spełniają już swojej funkcji należy ten fakt bezzwłocznie zgłosić przełożonemu. Tylko wtedy, gdy wszystko jest w porządku może zostać rozpoczęta praca.

Tylko środki ochrony osobistej oferowane lub zalecane przez nas należy stosować w czasie wykonywania pracy.

Przed podjęciem pracy, pracownikowi powinny zostać udzielone informacje o lokalizacji i funkcjonowaniu takich jednostek jak gaśnice, apteczka pierwszej pomocy (EHBO), telefon w nagłych wypadkach. Zakazuje się używania środków ratujących życie do innych celów niż są one przeznaczone.

Obecność oraz stan techniczny środków ratujących życie oraz środków ochrony osobistej powinny być regularnie monitorowane.

Aspekty zdrowotne

Badania lekarskie

Po rozmowie kwalifikacyjnej, gdy pracownik zostaje zatrudniony dyrekcja może poprosi o konsultację medyczną Arbodiens.

Po badaniach lekarskich przeprowadzanych przez Zakład Ubezpieczeń Zdrowotnych (holenderskie Arbodienst) wynik zostaje przedstawiony pracownikowi. Pracownik jest zobowiązany do przekazania wyników pracodawcy. Wyniki badań nie są przekazywane pracodawcy, ponieważ komisja lekarska obowiązuje tajemnica zawodowa/lekarska.

Dobrowolne okresowe badania pracowników (PAGO)

Plan PAGO został utworzony w porozumieniu organu nadzoru (dyrekcji) z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (Arbodienst).

Prace poważnie obciążające fizycznie lub psychicznie, prace w dużym hałasie czy też z materiałami/substancjami niebezpiecznymi mają wpływ na zdrowie pracowników.

Wykorzystując wyniki PAGO każda organizacja może podjąć kroki, aby zapobiegać uszkodzeniu zdrowia. Celem PAGO jest jak najwcześniejsze odkrycie problemów zdrowotnych, jeżeli takie istnieją a następnie podjęcie odpowiednich kroków.

Badania okresowe PAGO są z wielu powodów przydatne. Po pierwsze, zapobiegają chorobie zawodowej, ponadto są kontrolą i ochroną zdrowia pracowników. Konsultacja

lekarska jest okazja dla pracownika do omówienia z ekspertem tematów o zdrowiu i bezpieczeństwie pracy, a także negatywnych wpływów choroby zawodowej na wydajność pracownika.

Pracownik zostaje ustnie lub pisemnie powiadomiony o wynikach PAGO. Następnie anonimowo wszystkie dane przekazywane są dyrekcji. Następnie dane te zostają poddane analizie w celu poprawy warunków pracy.

Wytyczne w czasie choroby

Od pierwszego dnia choroby, pracownik zgłaszany jest w Arbodiens, gdzie prowadzony jest przez okres choroby. Na podstawie zgłoszenia choroby oraz raportu pracodawcy wyznaczana jest komisja lekarska.

Lekarz zakładowy przeprowadza wywiad z pracownikiem, w razie potrzeby może zasięgnąć porady lekarza specjalisty lub konsultacji z lekarzem domowym pracownika.

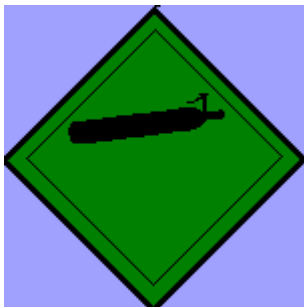
W przypadku, gdy pracownik, po przebytej chorobie chce powrócić do prac, zobowiązany jest przed tym do wykonania badań lekarskich.

Oznakowanie materiałów niebezpiecznych

Substancje wybuchowe

Klasa 1

Substancja niepalna i nietoksyczna

Klasa 2

Substancja cieła skrajnie łatwopalna.

Klasa 3

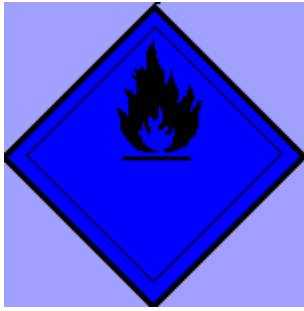
Materiał stały skrajnie łatwopalny

Klasa 4.1

Substancja samozapalająca się

Klasa 4.2

Gazowa substancja grożąca pożarem w zetknięciu z wodą

Klasa 4.3

Substancja utleniająca

Klasa 5.1

Organiczny nadtlenek niebezpieczeństwo pożaru

Klasa 5.2

Substancja toksyczna

Klasa 6.1

Substancja stwarzająca zagrożenie biologiczne

Klasa 6

Substancja radioaktywna

Klasa 7

Substancja korodująca

Klasa 8

Różnorodne szkodliwe substancje i przedmioty

Klasa 9